

[Poul Dam.]

gennemføres, hvis arbejderrepræsentanterne er indforstået med det, altså at de netop har en særlig habilitet på disse områder.

Det er for mig at se en interessant start på en begyndelse til en indledning til noget, der engang kan blive lønmodtagerindflydelse. Foreløbig ligner det vældig meget en narresut, og jeg bemærkede da også, at hr. Per Federspiel med sin ekspertise ikke kunne blive ophidset over det. Det kunne ikke hidse gemytterne op, sagde hr. Per Federspiel. Naturligvis ikke, for der er ingen risiko for nogen reel lønmodtagerindflydelse på denne måde. Hr. Per Federspiel sagde også — og det er jeg ikke helt uenig med ham i — at den form, man her har valgt, snarere kunne komme til at spærre for en videre udvikling af samarbejdet. Jeg tror, dette er noget, vi skal se meget grundigt på. Man kunne i denne forbindelse også erindre sig, at hr. Nordqvist talte om, at ikke alle i dette land er partitro socialdemokrater. (*Afbrydelse af handelsministeren* [Erling Jensen]). De fleste, mener handelsministeren. Men det er vel væsentligere at bemærke, at et forslag bør understrege det interessefællesskab, der er og bør være mellem alle lønmodtagere, og det er en af de få gode ting, jeg kan sige om det, at man ikke har delt det op i grupper, men netop har ladet lønmodtagerne være en helhed.

Flere ordførere har været inde på nogle EF-hensyn, som jeg skal lade ligge. Jeg mener ikke, man behøver at vente på det ene eller det andet eller tredje eller fjerde eller femte EF-direktiv, og hvis man kan påvirke udviklingen i EF, så er det jo godt. Det var der jo en række af fortalere for EF der lovede os; det var jo derfor, vi skulle ind, for at påvirke udviklingen. Lad os så håbe det. Men drejer det sig om lønmodtagerindflydelsen, så skulle vi gerne have noget mere at påvirke EF med end her.

Dette lovforslag betegner altså et fremskridt, men jeg tror ikke, vi kommer uden om, at fremskridtene skal være langt større, for at vi virkelig kan få lønmodtagerne til at føle sig medansvarlige, og for at vi virkelig kan få et erhvervsliv, som er samfundsorienteret, og som virkelig tjener alle grupper, både kapitalens og arbejderens interesser.

Handelsministeren (Erling Jensen): Det vil nok føre for vidt på denne tid af eftermiddagen og med den overvældende interesse, som sagen har vakt, at gå i detaljer med halvanden times indlæg. Jeg vil prøve at koncentrere mig om det, jeg anser for overordentlig væsentligt i denne lovgivning: problemerne omkring åbenhed og offentlighed, problemerne omkring medarbejderrepræsentation, spørgsmålet om mindretalsbeskyttelse og spørgsmålet om den tidsmæssige gennemførelse af denne lovgivning. Det er også de problemer, der har været fremherskende i ordførernes indlæg.

Jeg skal måske allerførst sige, at jeg har grund til at takke for en stort set velvillig modtagelse, idet jeg erkender, at velviljen ligger forskellige steder, men det tyder jo også lidt på, at vi ikke har været helt uheldige i en formulering, der kan interessere størstedelen af medlemmerne i denne sal.

Når det drejer sig om åbenhed og offentlighed, takker jeg alle ordførere uden undtagelse for deres understregning af, at lovforslaget på dette område er et meget væsentligt fremskridt.

Hr. Poul Nielson nævnte den større klarhed og de flere tilgængelige oplysninger. Hr. Henning Andersen nævnte, at den større åbenhed var livsnerven i hele dette lovkompleks. Jeg bemærkede godt, at både han og senere ordførere havde visse begrænsninger i dette åbenhedsønske. Det gælder aktiebogens tilgængelighed, det gælder spørgsmålet om ledelse o. lign., men ikke desto mindre tror jeg, jeg har lov at sige, at der i almindelighed er en positiv holdning over for, at vi ligesom får lukket op og skabt en gennemsigtighed i aktieselskaberne, som der er behov for. Hr. Per Federspiel sagde det på den måde, at åbenhed og offentlighed er af værdi for interessen for erhvervsudviklingen og for erhvervsaktiviteten, og det er jeg enig i. Derfor beder jeg også om, at man ikke beskærer denne åbenhed og offentlighed så meget, at offentligheden ikke rigtig tror på offentligheden.

Jeg bemærkede hr. Per Federspiels modvilje både mod aktiebogens offentlighed og mod revisorernes udvidede stilling. Jeg er da helt parat til både på dette og på mange områder at diskutere problemerne i udvalgsarbejdet. Jeg vil nok sige, at jeg anser revisorernes stærkere placering i aktieselska-